

Szivárvány

2015. SZEPTEMBER • XXXVI. ÉVFOLYAM • 387. SZÁM

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Iskolába induló

Itt az idő, szólt a radír,
ébresztő, te, lusta papír,
s ti is, szürke ceruzák,
öltsetek ünneplő ruhát.
Hegyezzétek hegyetek,
egyenként készüljetek,
sorakozó: piros, sárga...
Akkor élünk, hogyha kopunk,
induljunk az iskolába.

TÓTH ÁGNES

Jóbarát az Ősz

Sára ablakán
Kopogtat az Ősz.
Kipi-kopi, kérdi:
– Iskolába jössz?
– Megyek – mondja Sára –,
Máris rohanok,
Hozzad Szél komát is,
Mindjárt ott vagyok.
Vígan szökdécselve
Közeledik Sára,
Hátán kapaszkodik
Az iskolatáska.
Rámosolyog az Ősz,
Elveszi a táskát,
Szél szárnyán repíti
Iskolába Sárát.

Mit kívánjunk nektek
óvoda-iskolakezdésre?
Fejetekbe kíváncsi eszecs két, lelketekbe
fürge jókedvet, játékokba labda gurulását,
táskátokba jóféle pogácsát
és persze Szivárványt,
mert abban mindez
benne van.

EGYED EMESE

Mit kívánjak?

Mit kívánjak Gergőnek?
Jóféle pogácsát.
Mit kívánjak Péterkének?
Labda gurulását.

Merre menjünk mindkettővel?
Árkon-bokron által,
találkozni Autó Úrral,
Sósperec Királlyal.

SZABÓ ZELMIRA rajza

SZŐCS MARGIT

A repülő válltáska

– Megvan, apa, megtaláltam! Nézd azt a pirosat a sarokban! Azt szeretném születésnapomra – kiáltott fel izgatottan Róza egy válltáskára mutatva.

– Végre! – sóhajtott fel megkönnyebbülten Apa, akinek úgy tűnt, hogy ez már a kilencvenkilencedik üzlet, amelyben táskát keresgélnek. – Könnyelműség volt felajánlani, hogy magad válaszd ki a születésnap ajándékodat.

– De egyik sem volt megfelelő. Ez az igazi.

– A többi piros táska is pont ilyen volt – jegyezte meg apa az üzletből kilépve.

– Hát nem látod a különbséget, apa? Ebbe minden belefér. Nézd, mekkora szája és pocakja van? – simogatta a táska oldalát Róza. – Meg is van az első lakója – lelkesedett, miközben lehajolt egy fehér kavicsért. – Tudod mit, apa? Sétáljunk még egy kicsit. Bemutatom a táskámnak a várost.

Alig tettek pár lépést, Róza szeme egy csigaházon akadt meg. Felkapta, és betette a fehér kavics mellé. Rövid időn belül gyűjteménye egy rozsdás patkószeggel, egy narancssárga cukorkás dobozzal, egy vörösréz

érmével, három üvegcsereppel, két behorpadt pingponglabdával, egy suta ceruzával, négy fenyőtobozzal, két üveggolyóval, néhány játékautó-kerékkel és még rengeteg kincssel gyarapodott. A piros válltáskának meg se kottyant a sok limlom. Vígan lóbálta magát gazdája vállán.

Hazaérve Róza belecsomagolta az iskolaszereket, majd a kilenc születésnap gyertya csonkját, és a sok tarka-barka ajándékot: a két meséskönyvet, a nevetgélő hajasbabát, a plüsskutyát, a rubinköves karkötőt és a lepkés hajcsatokat. A táska pedig hammm, bekapott mindent. Éppen csak egy kicsit lett nagyobb a pocakja.

Másnap reggel a gyerekek mind a Róza padjánál tömörültek, aki büszkén mutogatta új táskáját és a belőle előkerülő kincseket.

– Mindenki üljön a helyére – szolt a tanító néni –, vegyétek elő a számtankönyvet, -füzetet és a ceruzákat!

A gyerekek kipakolták a tanszereket. Róza is szorgalmasan kotorászott piros táskájában, de mire mindent megtalált, véget ért a számtanóra. Ugyanez történt a többi órán is. Füzetek, könyvek, írószerek helyett drótok, üvegcsék, dobozkák halmozódtak a padján. A tanító néni megelégtelte a kotorászást. Kérte az üzenőfüzetét, de az sem került elő.

Hazafele menet Róza betért az élelmiszerboltba, hogy édesanyja kérésére vaját vásároljon. Ám amíg előkotorta a pénztárcáját, leszállt az este, bezárt a bolt. Tűnődve ballagott hazafelé piros táskájával, keresgélt, kutatott, nézelődött, hogy mivel tudná gyűjteményét gyarapítani. Tekintete egy gólyafészkes, ferde villanyoszlop égőjén akadt meg.

– Ez az, éppen egy ilyen égőt szeretnék. Csakhogy létra nélkül hogyan juthatnék fel a magasba? – töprengett, ám máris kínálkozott a jó megoldás: kiöntötte táskája tartalmát, és akkora halom kerekedett, hogy tetejéről kényelmesen elérte a villanyégőt.

De nem érte be ennyivel: nekifeszült, és a gólyafészket is lebillentette a helyéről.

Hozzálátott a kacat-hegy visszapakolásához. Amikor a gólyafészkekhez ért, a táska óriási száját tátott, de így is torkán akadt a nagy falat.

Másnap reggel nagy csődület támadt az iskolaudvaron. Mindenki a táskára volt kíváncsi. Róza, hogy növelje a szenzációt, beleült a gólyafészkekbe, és onnan fogadta a csodálkozó pajtások hódolatát.

Ekkor szárnyasuhogás hallatszott a magasból. Egy gólyapár szállt le hirtelen az udvarra. Csőrükkel megfogták a táska két fülét, és Rózástól a magasba röpítették. Meg sem álltak vele Afrikáig.

LÁSZLÓ NOÉMI

Szeptemberi lobogás

Hegyen, völgyön fut az út,
megbújik az alagút.
Makrancosodik a szél,
zúgolódva mendegél.

Jobbra lép és balra lép,
homályosodik a kép.
Erre dől és arra dől,
hullámszik a víztükör.

Erőlködik még a nap,
a tócsa is lángra kap,
szikrázik a szalmaszál,
irul-pirul a határ.

Balla Anita,
Válaszút

Paál Anita,
Marosvásárhely

BALAJTHY FERENC

Égig érő tűz

Lángol a venyige,
A nap égeti,
Ősszel a levelet
Jól megkergeti.

Látni, a hegyeken
Felhő fennakad,
Madarak bús dala
Tar ágakra fagy.

Hull, hullik a levél,
Útad befedi,
Sűrög-forog a szél,
Összeseperi.

Lángol a venyige,
Vadliba gágog,
Égig érő tűzre
Minket is rádob.

CSEH KATALIN

Vágyak

Mire vágyik az erdő?
Ne takarja el felhő.

Mire vágyik a nagy rét?
Nyíljon rajta margarét.

Mire vágyik a veteményes?
Legyen a gazda leleményes.

Mire vágyik a jegenye?
Széllel bélelt lebernyegre.

Mire vágyik a Hold s a Nap?
Hogy a Földre pattanjanak...

És a csillagok mit szeretnének?
Libikókázni a játszótéren.

Lássuk, a vágyak most mit csinálnak?
A szívben le és föl gurigáznak.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Gyom Gyurka nagy napja

A kertben csend van. Mindenki alszik, csak a fűvek fürdőznek a reggeli harmatban. Fojtott vezényszavak hallatszanak: a gyomok gyakorlatoznak. A mai napon újult erővel törnek előre. Gyom Gyurka is köztük van. Ha elég bátornak bizonyul, besorozzák a gaz-seregbe. S ez minden gyom és gaz álma, hogy harcolhasson, már ma... A gazok nem nézik, hogy ragyog a nap, hogy cirógatja a szellő a bogarakat. Nem hallgatják, mit dalol a fában a szű... Egyvalami élteti csak őket: a bosszú. Gyűlölik az embert, mert az irtja őket, gyűlölik a virágokat, a szemet gyönyörködtetőket. Ezért, ha tehetik, a virágok szárát nyüvik, szirmait cibálják. Ez köztudott, s a fűvek nem is csodálkoznak, ahogy a kiképzést hallgatják ott:

- Süsnyő, gyomok, gazok, mondjátok meg, vadak vagytok?
- Azok! – harsan a válasz ezer torokból.
- Ki a legfőbb ellenség?

– Az ember! – kiáltják a gyomok.
– Mer ő mivelünk packázni?
– Nem mer!
– S ha mégis?
– Hát ezért mi megszurkáljuk kezét. Nyilakat szórunk szerteszét!

– Ez a beszéd! Ne felejtsd el, a gaz mindig korán kel – ágál Bogáncs Béla őrmester.

Nyikolaj Nyershegyes kapitány veszi át az újoncokat ezután. Tanítja őket szúrni, vágni, kapaszkodni, kúszni. Bősz kapavágásokat megúszni. Az újoncok lelkesen hallgatják, a feladatokat próbálgatják. S mikor a kakas nyolcat kukorékol, már mindenki csatasorban áll.

Az élen bőszén kiabál Folyond Áron ezredes:

– Gyorsabban meneteljete, mert mindjárt este lesz!

A kecses virágok nevetve nézik, hogy közeleg a menet, de jókedvük elszáll azonnal, ahogy szembenéznek a gyommal. Hiszen a virágok fegyvere mind életlen, és az ellenség kíméletlen. Leterít és kaszabol, karcsú kelyhet letarol. Gyom Gyurka is bőszén harcol, néhány árvácskát meghurcol. Pusztít, amit csak meglát, s a csatában fontosnak érzi magát.

Az ám, de közben a házban felébredtek, és nem tudván, hogy háború dúl, a kertbe kimerészkedtek. Kapával, kisásóval, gereblyével is felszerelkeztek. Kertészkedtek. Hej,

amikor meglátták a szörnyű pusztítást, apa, anya, Samu, Sára mind szerszámot ragadt, s a sok ádáz gyomra, gazra lecsapott.

Bezzeg iszkol most a gyom, mert tudja, hogy apa kezében a kapa veszélyes nagyon. Hiába is menekül, végzetét elkerülni nem tudja, és végül a földön elterül. Nyikolaj, a nyershegyes, Bogáncs Béla őrmester és Folyond Áron ezredes is gúzsba kötve fekszenek. Csak Gyom Gyurka van még talpon, de apa, ha kezében a kapa, nem ismer pardont. Már éppen lesújtana, mikor felsikolt Sárika:

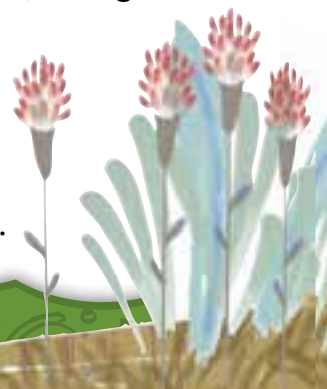
– Jaj, azt ne! Virág! – s féltve védi Gyom Gyurikát.

– De kislányom, ez gaz!

– Nem igaz! – toppantott Sára, hogy a sár a feje búbjáig röppent ott. S bosszúsan pillantott apára. – Figyeld csak meg, hogy ez más. Nem szúrós és nem nyálkás. Nahát, apa te tényleg nem látod, hogy virág? Vendégségbe jött hozzánk, mi meg lekaszabolnánk?

Mit tehetett hát apa, ráhagyta. Megmenekült Gyom Gyurka. Mind elmentek, csak Sára maradt mellette guggolva, suttogva.

Gyurka gyepes gyomszíve megtelt a kedves szóval. Hogy ő virág, drága, ritka, s nem silány gaz, rossz és rútka... S hiába volt csenevész, úgy érezte, tettere kész.

Ha már virág, az igazság az, hogy nem kell többé gazság. Nem is megy ő háborúzni világgá, inkább válik belülről is virággá. Így lesz a kislányhoz méltó, a sok rossztett már a múlté. Nyomban hozzá is látott, s két szegfűnek támaszt nyújtott.

Sára elment, de Gyurkának az öröme megmaradt. Fejét törte, keresgélte az ideillő szavakat.

– Megvan! – rikkantotta vígan. – Idefigyelj, gazvilág! Minden gyom lehet virág, hogyha egyszer megtalálja a maga Sáriját!

OROSZ ANNABELLA rajzai

BIRTA-SZÉKELY NOÉMI

Az ágas-bogas szilvafa

Ott állt a szilvafa az óvoda udvarán, őrizte a kerítést. Ágai össze-vissza nőttek: fel és le, oldalra és keresztbe, nem úgy, mint a rendes szilvafáknak, égbenyúlóan. Inkább olyan volt, mint egy bokor. Szilva-bokor.

Nyár volt. Csak a hangyák moco-rogtak, és a cicák nyújtózkodtak álmosan. A szilvafa nem szerette ezt a meleg csendet. Tulajdonképpen mindegy volt neki, hogy milyen az idő, meleg vagy hideg. A többi szilvafa reccsenésébe sem szólt bele. Nem társalgott senkivel.

Hosszú hetek óta gubbasztott így némán, szomorúan. Hiányoztak neki az óvodások. Akkor érezte jól magát, ha körülötte gyermekek szaladgáltak, de most vakáció volt, hosszú, nyári vakáció. Még egy gyermekkiáltás vagy labdapattogás sem hallatszott.

Az idő lassan telt, nehéz volt a várakozás. Felidézte azokat a napokat, amikor boldogan játszott a gyermekekkel. Ágai voltak már

sátrat tartó oszlopok vagy vitorlás árbocrudak. Lombja elrejtette a bújócskázókat, de volt már májusfa, sőt úrható is.

A szilvafa már-már azt gondolta, soha nem lesz vége a nyárnak, amikor egy reggel puha gyermekkezek ébresztették. Marci korán érkezett az óvodába. Kedvenc szilvafájuk alatt várta a társait. A szilvafa annyira boldog volt, hogy hangos reccsenéssel köszöntötte, majd felé nyújtotta ágait.

Marci még soha nem mászott fára. Nagymama nem engedte, attól félt, talán leesik. A szilvafa ágai lépcsőt formáztak, így Marci könnyedén mászott fel rá. Mindketten boldogok voltak. Büszkén húzták ki magukat. Marci komolyan, daliásan, a szilvafa aprókat reccsenve-roppanva.

Lám-lám, az ősz színeivel és illataival együtt az óvodások is megérkeztek. A szilvafára ismét vidám napok köszöntöttek. Kacagás, játék vette körül. Reggelente barátságos sugással, reccsenésekkel fogadta a gyermekeket. Boldog volt, hogy zamatos, édes gyümölcsökkel, majd sok-sok színes levéllel kedveskedhet kis barátainak.

Éva, szívem, Éva,
most érik a szilva,
terítve az alja,
felszedjük hajnalra.

Sütött ángyom rétest,
nem adott belőle,
kivitte a kertbe
rózsás keszkenőbe'.

(Népdal)

FORRÓ ÁGNES rajza

FŐCZE KORNÉLIA

Kiskertemben

Kiskertemben petrezselyem,
Levele akár a selyem.
Mellette van a zsálya,
Sokat ér mázsája.
Van itt murok, fokhagyma,
Napfény növeszti nagyra,
Nem takarja nagy árnyék.
Egészségedre válják!

DÖME ZSUZSA

Nyakigláb

Nagyra nőtt a nyakigláb,
szűk neki a fürdőkád.
Hogyha vízbe merül nyakig,
lába merre kanyarodik?

Flangálgat a langaléta,
nyurga lépte könnyű séta.
Egyik lábbal óvodába
megy, másikkal iskolába.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

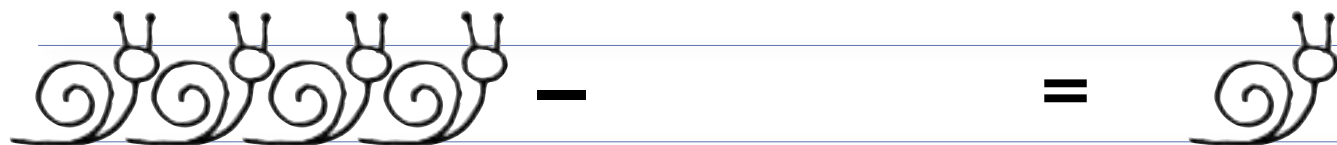
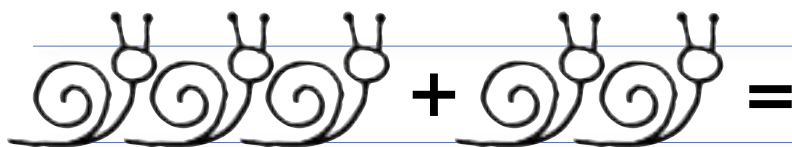
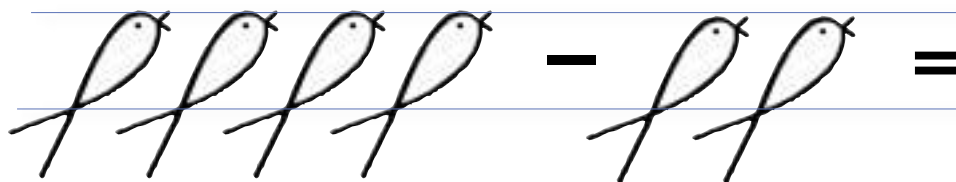
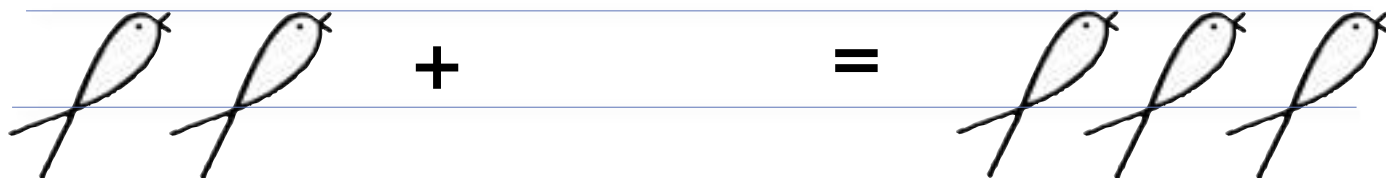
Langaléták.
Válaszd ki, melyik
a legmagasabb gyerek,
a leghosszabb répa.
Rajzolj egyre nagyobb
pöttyöket melléjük
a növekedésük sorrendjében.

KRAJNIK-NAGY KÁROLY

Fecske- parlament

Licsi-locsi, locsi-fecsi,
oda csendünk, a reggeli,
villanydrótunk teles-teli.
Licsi-locsi, locsi-fecsi,
sok szószátyár ezt fecsegi:
– Mire várunk, tán a télre?
Hűvösödik, menjünk délre!

Írány délre! Húzzunk délre!
Délre! Délre! Délre! Délre!
Licsi-locsi, locsi-fecsi,
mind egyszerre ezt fecsegi,
s addig-addig csiviteli,
amíg elszáll a sok fecsi.

Rajzolj locsi-fecsi fecskét és csigabigát, de nem akárhányat!
Figyelj arra is, hogy helyes legyen az összeadás, kivonás.

Színezd ki a mesebeli madarat,
majd vezesd a naphoz.

Barta Éva Örökség című
foglalkoztató-füzetéből

VERES PIROSKA

Mókust láttam

Mókust láttam, huncutot.
Délidőben szundított.
Lábam alatt ág reccsent,
Rám meredt két barna szem,
S fa hegyére felfutott.
Lombos farkát billegetve,
Kérdőjelként illegetve,
Tobozokkal megdobált,
S fejem búbján eltalált.
Nap az égen hasát fogta
Nevettében, s kibontotta
Aranyszóttas köntösét,
Belenyúlt a lombsátorba,
Sugarával csiklandozta
Mókus úrfi ködmönét.

Színezd ki
az őszi tájat.

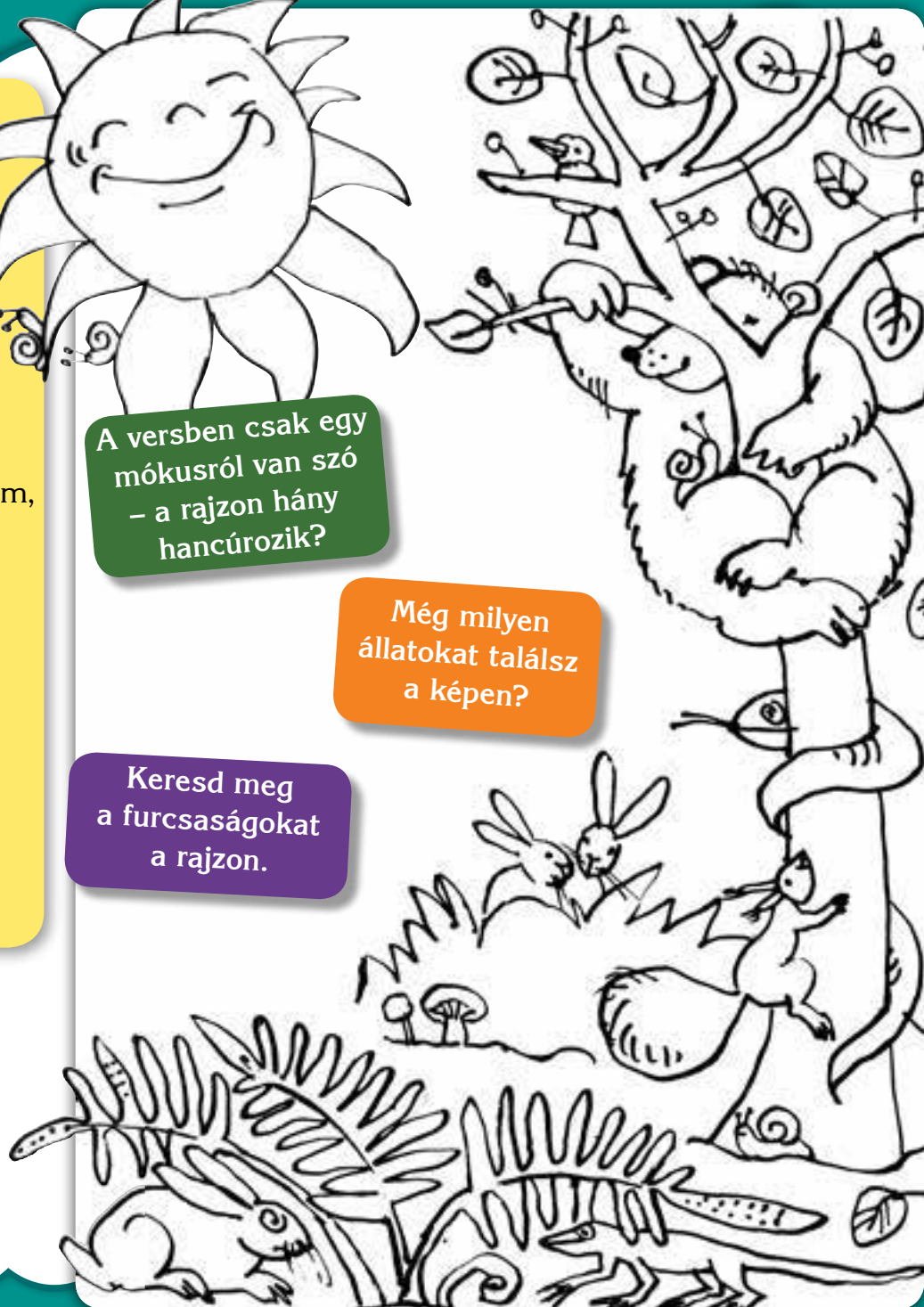
BAK SÁRA rajza

A versben csak egy
mókusról van szó
– a rajzon hány
hancúrozik?

Még milyen
állatokat találsz
a képen?

Keresd meg
a furcsaságokat
a rajzon.

Szivárvány ÁBÉCÉ

KOVÁCS KATALIN rajzai

A

alma

Á

ág

B

bohóc

C

citrom

Cs

csiga

D

dob

E

egér

É

érem

F

fa

G

gomba

Gy

gyík

H

ház

I

ibolya

Í

íj

J

játék

K

kalap

L

levél

Ly

lyuk

M

maci

N

nap

Ny

nyúl

O

orgona

Ó

óra

Ö

öntöző

Ő

őz

P

pipa

R

rák

S

sárkány

Sz

szív

T

tulipán

Ty

tyúk

Ú

uborka

Ú

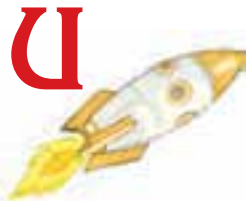
út

Ü

üveg

Ű

űrhajó

V

váza

Z

zebra

Zs

zsák

Ügyesedjünk

Szalai Aletta Bíborka,
Marosvásárhely

Törökbasa, ufó s még
százféle ötletes termésbáb
születik a kezetek nyomán ilyen-
tájt, szeptemberben. Legtöbbjük
„ennivalóan” kedves.

András Huba,
Lövete

Kulcsár Márta
óvó néni szilagy-
perecseni csoportja

Kovács Andrea tanító
néni osztálya,
Avasújváros

Szalai Erika, Balogh
Erika óvó néni és
a marosvásárhelyi
Gyermekvilág Óvoda
Szivárvány csoportja

A székykocsárdi
Micimackó csoport és
Csegezi Enikő óvónő

Érkötvélyesi
olvasóink

Károly Veronika tanító néni
csíkménasági osztálya

Nem ízletes, hanem
ízléses gyümölcsök. Ti alkottátok
őket gyurmából, papírkollázból,
pödörve, ragasztva, festve
vagy pecsételve.

Kolcsár Mária
tanító néni
csíkménasági osztálya

Gergely Albert,
Kolozsvár

FODOR SÁNDOR

Csipike és Tipetupa

Nyugtalanság

Megjött a tél. Hóval takarta be az Erdőt.

Csipikét nem érte váratlanul a ráköszöntő zimankó – teli kamrával köszönt vissza neki. Madár, Nyúl, Vadmalac, Mókusék és a Vadméhek segítségével bőségesen megtöltötte éléskamráját mogyoróval, szárított édesgyökérrel, aszalt áfonyával és lépesmézzel.

Kukucsi elhatározta, hogy ebben a nehéz helyzetben is rendületlenül kitart a barátja

mellett, önzetlenül segít neki a felhalmozott élelmiszerek elfogyasztásában, nehogy tavasszal reápenészedjék, megromolják a fölösleg – és akkor takarítani kell, meg egyéb kellemetlenségek.

Csipike mégis nyugtalannak látszott.

– Hát neked mi bajod? – nézett a szemébe Kukucsi egy szép téli napon, miközben felébredt egy fél órászkára, hogy faljon valamit.

– Miért lenne énnekem bajom? – nézett rá Csipike önérzetesen.

– Azért, mert nyugtalankodol. Olyan kis izing vagy ismét, mint régebben a Rendkívüli Világéjszaka előtt.

– Kukucsi, a te szemtelenséged nem ismer határt! – utasította rendre határozottan Csipike.

– Az lehetséges, de én fel sem vettem a határkérdést. Nem tudom, miért hánytorgatod. Csak azt kérdeztem, mi nyugtalanít.

– Hát akkor tudd meg, hogy egyáltalán nem nyugtalanodom. Igenis nyugodt vagyok és méltóságteljes.

– Akkor minek iredsz-forogsz annyit?

– Mert nem találom a helyem.

– Nahát!

– Mihát?

– Nem ezt mondtam?

– Nem ezt mondtad, hanem nyugtalansággal rágalmaztál.

– Hisz te magad is...

– Hisz én magam is csak annyit mondtam, hogy nem találom a helyem.

Kukucsi nagyot sóhajtott.

– Buta vagyok én hozzád, Csipike.

A szívből jövő, őszinte baráti hang meghatotta Csipikét.

– Ez nálad megvan. De nemcsak ezért szeretünk. Inkább aludj. Vagy tudod mit? Nesze.

Jókora szárított édesgyökeret nyújtott Kukucsinak. A vendég bólintott.

– Akkor én most ezzel elkínlódok, utána pedig kipihenem magam.

Jóízűen csemegézni kezdett.

A Kukucsival folytatott eszmecserek gyakran elgondolkottatták a dolgok felett Csipikét. Most is ez történt. Buta-buta, de mond valamit. Töprengeni kezdett. Vajon miért nem találja a helyét? Kinézett az ablakon.

A hó.

Nacsak. Lehetséges, hogy éppen a hó az oka mindennek. A nagy meglepetés, amelyet az első hópéhely okozott neki a tél kezdetén. Mert azon a Rendkívüli Világéjszakán Csipikének sikerült megnövesztenie a Góliátporral magát – és az egész Földet, rajta a társait, a füveket-fákat is, de a felhőket nem szándékozta. Úgy látszik, fölfelé is hullott a Góliátporból, ezért nőttek meg a fel-

hők, és váltak óriási naggyá maguk a hó-
pelyhek is. Igen, óriások lettek – gondolta
Csipike, miközben a kint szállingáló hópely-
heket nézte.

– Te kit vársz? – érdeklődött Kukucsi.

– Ugyan – nézett mélázó tekintettel
a semmibe Csipike – kit várhatnék én?

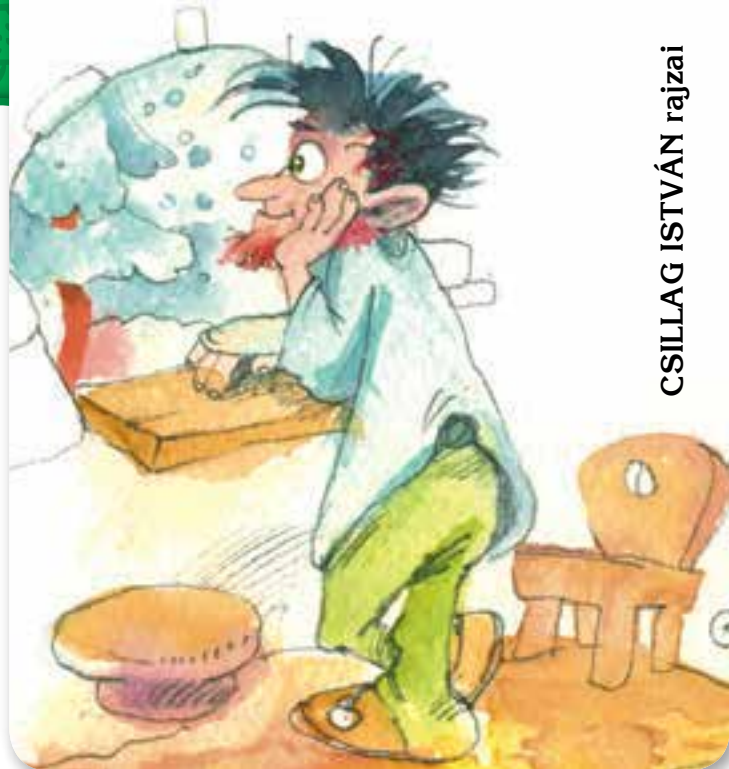
– Például engemet!

– Hiszen te itt vagy!

– Azért csodálkozom – pislogott Kukucsi
–, mert nekem is úgy tűnik. Akkor miért
állsz az ablakban?

– Nézem a havat. A gyönyörű, óriási hó-
pelyheket.

– A hópelyhely nem óriási – zsémbelt
Kukucsi –, hanem akkora, amekkora. Meg

nem is gyönyörű, és nem szere-
tem. Nem értem, mi néznivaló van
rajta.

Csipike mosolygott. Ugyan hon-
nan tudhatná ez a botfűlű Kukucsi,
hogy nemcsak a hópelyhek óriási-
ak, de őt magát, Kukucsit is óriás-
sá növesztette ő, a világ jótevője
a Rendkívüli Világéjszakán. Nem is
mondja meg neki soha. Ám a hó-
pelyhely becsületét nem hagyhatja.

– A hópelyhely akkor is szép, ha
nem szereted – magyarázta türe-
lemmel Kukucsinak. – Fehér és
gyönyörű.

– Nem az a baja, hogy fehér – vitatkozott kitartóan Kukucsi –, hanem inkább az, hogy hideg. Ha meleg volna, akkor én is szeretném.

– Ha a hópehely meleg volna, akkor elolvadna – oktatta Csipike értetlenkedő barátját.

– Ezt csak azért mondom, hogy vigasztalj – rázta a fejét tagadólag Kukucsi. – Tessék, nézd meg: a dunya fehér is, szép is, meleg is, mégsem olvad el!

Minekutána ezt így nyíltan megmondta, kertelés nélkül magára húzta a szép, fehér és meleg dunyhát.

Csipike elgondolkozott.

Ez – tényleg így van.

Ha tavasszal se olvadna el a hó – amire még nem volt példa –, akkor komolyabban is utána kell járnia az ügynek. Ez a Kukucsi megint mondott valamit.

Érezte azonban, hogy továbbra se leli a helyét. Mégsem a hó okozná? Kukucsira pillantott.

– Lehet, hogy igazad van. Tényleg nyugtalan vagyok.

Kukucsi éppen ekkor ejtette ki szájából az édesgyökeret. Neki már mindegy volt.

Rajzoljátok le, milyennek képzelitek el Típetupát, aki hamarosan „belibben” Csipike életébe.

Kovács Rebeka, Kovászna

A ti Csipikétek

Ozsváth Ágota, Marosvásárhely

Szárnybontó

Rózsa, rózsza, bimbó rózsza,
itt vagyok a kertben,
nyílj ki, de menten!
Nagyon tetszik a virágod,
méhecskékel vitázol.

Deák Panna,
Székelyudvarhely

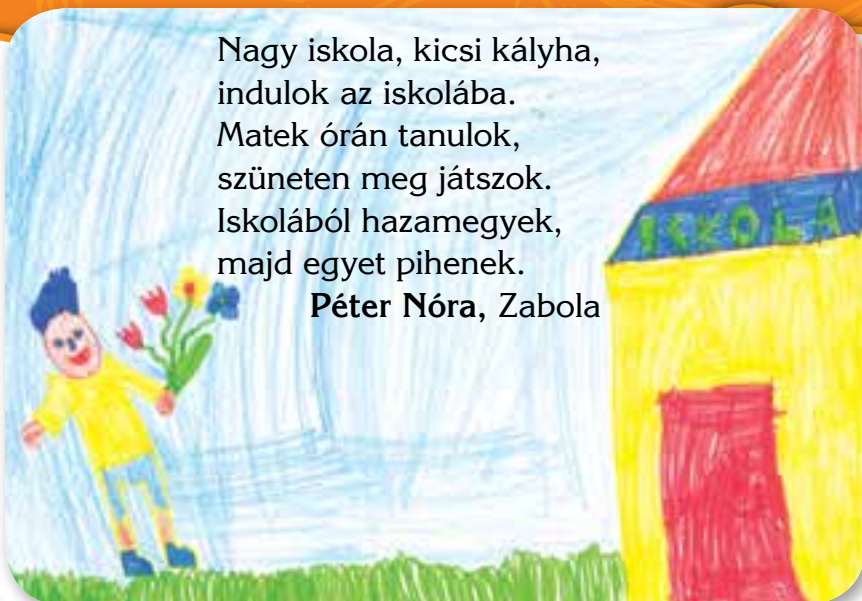
Strugurel Krisztina,
Szatmárnémeti

Ha meghúzom a léggömböm,
Magasra repül, a házakon át.
És ha egy kisfiú megtalálja,
Akkor ő lesz a legjobb barátja.

Pál Sándor Zoltán,
Kolozsvár

Nagy iskola, kicsi kályha,
indulok az iskolába.
Matek órán tanulok,
szüneten meg játszok.
Iskolából hazamegyek,
majd egyet pihenek.

Péter Nóra, Zabola

Pápai Ákos, Marosvásárhely

Egyszer találkozott a kék a lilával. A réten játszottak.
Eleredt az eső, és a színek eláztak. Ahol jártak, minden színes lett. Azóta is együtt járnak a világban.
Amerre mennek, nyomukban színes virágok nyílnak.

Bardocz Hunor, Kolozsvár

Tőtös Janka,
Zilah

Bajkó Kata, Gyergyóditró

Mindenki ordítózik, visít és kiabál!
Dobosok dobolnak minden sarokban!
Ország, világ, város, falu,
minden ember ordít.
Tízezrével, húsezerével,
százezerével folytatják az ordítózást,
hogy ne rombolják szét
a város falát és lakóit.

Imre Zoltán, Marosvásárhely

Volt egyszer egy vidám medvebocs. Állatai is voltak, farmja és gazdasága is volt, még egy mező és málnaterület is a birtokában volt. Egyszer az állataira egy óriási fenevad, egy farkas támadt. De Brúnó rátámadt, és megette a mamlaszt. Ezután egy jót lakmározott: málnás tortával ünnepelte meg győzelmét.

Oroszi Máttyás, Érkeserű

Farkas Rebeka, Margitta

Sándor Petra, Csíkszereda

Konc Réka Emese, Marosvásárhely

Bélyegek – ötletek

Íme néhány izgalmas bélyeggyűjtemény a négyezerből. Reméljük, mindenkihez eljutott ajándékunk, az *Egyedem, begyedem* mesefüzet.

Brassó, 15-ös Iskola,
Ferencz Nagy Mária diákjai

Stanca Melinda osztálya
a nagyváradi D. Cantemir
Iskolából

Szamosújvár, Juhos Helga
és Szabó Mária előkészítősei

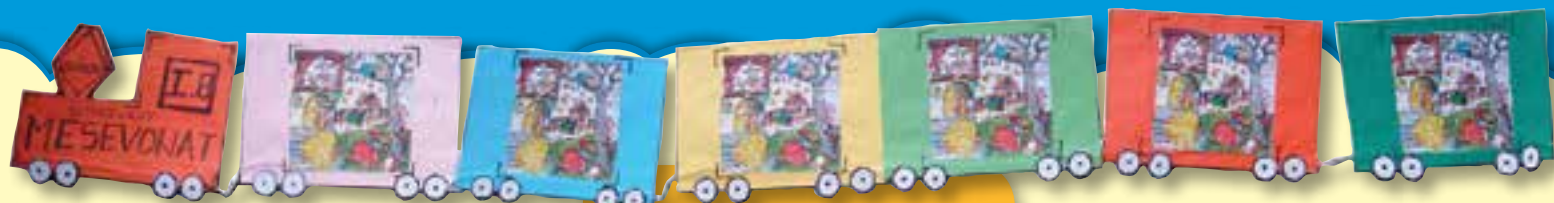

Tódor Hajnalka
tanítónő osztálya
Csíkkozmásról

Pándi Beáta elsősei a szatmárnémeti
Református Gimnáziumból

Szabó Sebők Enikő
tanítónő kovásznai
elsőseinek mesevonata

Kristóf Mária kisdíákjai
a brassói Áprily Lajos
Líceumból

Szinérváralja,
Adorean-Kreiger
Boglárka
előkészítő osztálya

Géczi Lili csoportja
a nagyvárad
Orsolya Óvodából

Kolozsvár, Zenelíceum,
Dimény Boglárka osztálya

Tóth-Pál Edit
szamosardói
elsősei

Csipike postája

Kedves Szivárvány!

Harmadikosok lettünk. Lassan-lassan elválunk tőled, és a testvéredet fogjuk olvasgatni, a Napsugárt. Elmegyek nyaralni, és téged is elviszlek, drága Szivárvány.

Nagyon sajnálom, hogy el kell válnunk. De ne szomorkodj, mert a tanító néni fog még venni az osztálynak egy Szivárványt, így nem felejtünk el, mindig tudni fogjuk, hogy mi történt veled.

Szodorai Melinda
szilágysomlyói osztálya

Szervusztok, kedves régi és új Szivárvány-olvasók!

Illik bemutatkoznom mindazoknak, akikkel először találkozom. Csipike vagyok, Fodor Sándor meséjének kis törpéje, a Szivárvány játékmestere. Én válaszolok leveleitekre, én sűgom meg a szerkesztő néniknek, hogy mivel töltsék meg a Szivárvány oldalait. Mesémnek egy-egy fejezetét minden lapszámban megtaláljátok.

Várom rajzotokat, versikéteket, kézimunkátokat, csoportképeteket, hogy minél többet közölhessek belőlük, és beírhasam neveteket, óvodai csoportotokat, osztályotokat ide, a Csipike-posta rovatba. Már is kezdem: **Váncsa Erika**, Braszó; **Nagy Zsófia**, **Fleisz Ádám**, Mezőfény; **Mike Anita**, Zilah; **Simon Viktória Diana**, Szilágycseh; **Oroszi Mátyás**, Érkeserű; **Székely Kriszta**, Szamosújvár; **Menyhárt Balázs**, Balavásár; a **zilah**i református óvoda; a **gyergyóditrói** Százlábú Óvoda; a **kaplonyi**, a **körtvélyfái** óvoda; a **zilah**i I. Maniu Iskola **tavalyi** előkészítő; a **marosvásárhelyi** Al. I. Cuza Iskola II. C, a L. Rebreanu Iskola előkészítő G, a G. Coşbuc Iskola előkészítő B, a Dacia Iskola I. B, II. B osztálya; az **avasújavárosi**, a **csíkszentdomokosi** előkészítő osztály; **olthévízi**, **szilágycsehi**, **koronkai** olvasóink.

Havonta vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a csoport, az osztály
közös gyűjtőlapjára!

Ezt áprilisban küldjétek el nekünk.
Kitartásotokért, szorgalmatokért
minden bélyeggyűjtő színes mese-
füzetet kap. Emellett a Szivárványt
teljes létszámban megrendelő
csoportok, osztályok között 50
értékes játékot sorsolunk ki.

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei
și Consiliului Local Cluj-Napoca

Proiectul susține candidatura
orașului Cluj-Napoca la titlul de
Capitală Culturală Europeană 2021

● Hajaj! Mennyit nőttünk azóta! – mondják **Gábor Éva tanító néni** érmihályfalvi elsősei, akiket ez a kép még előkészítő korukban ábrázol. Biztosan az új tanévet is ugyanilyen ünnepi díszben, vidáman és váll-váll mellett kezdik.

● **Molnár Erika tanító néni** kisdiákjai a **marosvásárhelyi 7-es Iskolában** színes rajzot és vidám mosolyt is „csatoltak” a türelemmel, gonddal elkészített bélyeggyűjtemények mellé.

E lapszám
támogatója:

Címlap:
**SZABÓ
ZELMIRA**

● Köszönjük, hogy a múlt tanévben is szépítteték, gazdagítottátok mindennapjainkat. Fogadjátok szeretettel mesebeli kirakós-városunkat. Jó, hogy vagytok Nekünk! **Török Melinda tanító néni** osztálya a **kolozsvári János Zsigmond Unitárius Kollégiumból**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekek képes lapja.

Kiadja a **NAPSUGÁR Kft.** Főszerkesztő: **ZSIGMOND EMESE.** Képszerkesztő: **MÜLLER KATI.** Lapterv: **Könczey Elemér.** Honlapszerkesztő: **Komáromy László.** Műszaki szerkesztő: **Várdai Éva.** Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SÚC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR– EDITŪRA S.R.L. CUI: 210622.

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Rajz-üzenet

Menyhárt Balázs,
Balavásár

Nagy Ibolya Zsófia,
Marosvásárhely

Gajdó Kincső,
Zabola

Csibi Szilveszter,
Gyergyóditró

Dénes Boglárka,
Marosvásárhely

Albert Bence,
Csíkszentdomokos

Ára 3 LEJ, 400 FT